

## **Posudek vedoucího diplomové práce na práci Alžběty Brilové „Komparace vybraných aspektů právní úpravy otroctví a jeho zrušení v USA a ve Velké Británii“**

Autorka se ve své práci zabývá zajímavým fenoménem „otroctví“, který nám v souladu s jejím názvem přibližuje zejména na příkladu vývoje tohoto institutu ve Velké Británii a Spojených státech amerických. Velmi kladně lze v tomto kontextu ostatně hodnotit už samotný úvod práce (konkrétně bod 2 „Teoretická východiska“), kde se vyrovnává se základní terminologickou problematikou, jež se nevyhnutelně k tomuto neblahému tématu vztahuje.

Další část práce je pak věnována v souladu s bodem 3.1 „geografické, historické a sociologické charakteristice zkoumaných oblastí“, kde nás autorka seznamuje s rozdílným vývojem a společenským statutem otroctví nejen v samotné Anglii a severní Americe, ale také v dalších britských koloniích. Dále se pak zabývá (s. 35-43) některými vybranými právními aspekty právní úpravy otroctví, mezi které vybrala opravdu ty, jež jsou pro otroctví zejména příznačné a vlastně neodmyslitelné (tedy především vznik a zánik otroctví, právní ochrana otroka apod.).

Samotný závěr práce je konečně věnován komparaci zrušení otroctví ve Velké Británii a Spojených státech amerických. Zde bych pak vyzvedl zejména tu skutečnost, že autorka v případě USA podrobně vylíčila tento proces na pozadí ústavního vývoje tohoto státního útvaru před a po občanské válce, přičemž správně rozlišila mezi spíše jen deklaratorním významem „Prohlášení o osvobození otroků“ a samotným zrušením otroctví, které přichází až v podobě 13. dodatku americké federální ústavy.

Pozitivně lze přitom hodnotit i její práci s prameny a odbornou literaturou, kdy je pro ni v mnoha ohledech hlavní autoritou práce Markéty Křížové „Otroctví v Novém světě od 15. do 19. století“, zároveň však využívá i rozsáhlé k tématu se vztahující anglicky psané literatury. Pouze bych podotkl, že v některých částech práce možná mohl být přeci jen více posílen její komparativní rozměr, a to zejména tehdy, když autorka místo v názvu práce slíbeného srovnání jen odděleně předkládá příslušná fakta o jednotlivých zvolených oblastech či právních aspektech fenoménu otroctví.

To však nic nemění na tom, že se podle mého soudu jedná o zdařilou práci, kterou doporučuji k úspěšné obhajobě.

Praha, 7.10. 2016

doc. JUDr. Radim Seltenreich,

katedra právních dějin PF UK